

[Finansministeren.]

har indhøstet nogle erfaringer og har fået en noget mere tilfredsstillende budgetopstilling på finansloven, vil vi kunne give den omtalte ordning et bredere og mere sikkert grundlag. I forbindelse med den gradvise indførelse af denne reform vil jeg bestrebe mig på at opnå, at tillægsbevillingslovsforslaget kan fremsættes for tinget tidligere end sædvanligt, men også tidsmæssigt vil der være visse praktiske vanskeligheder i det første år, hvor vi gør dette forsøg.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard beklagede, at realkreditkommissionen endnu ikke er blevet færdig med sit arbejde. Jeg har undersøgt sagen og fået at vide, at man lover snart at være færdig; vi er imidlertid så heldige, at en af ordførerne, det ærede medlem hr. Thestrup, er formand for kommissionen, så det ærede medlem vil nok her under debatten lidt mere præcist kunne sige, hvornår kommissionen kan tilendebringe sit arbejde.

Vedrørende statens finanser iøvrigt fulgte flere af de ærede ordførere den opdeling af statens finanser i de tre finansår, som jeg også har fulgt i min fremsættelsestale. Jeg tænker på resultatet af finansåret 1954—55, som er kendt, vurderingen af, hvordan statsfinanserne vil falde ud i indeværende år, og endelig drøftelsen af, hvorledes finanslovsforslaget vil omsætte sig i virkelighed i det kommende finansår, 1956—57.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var inde på, at overskuddet på de 250 mill. kr. for 1954—55 egentlig kunne siges at være noget større, fordi man kunne medregne de nettoindbetalinger, der var foretaget under dollarpræmieringsordningen. Det er rigtigt; hvis disse indbetalinger medtages, som vi også har gjort i den oversigt over statsfinanserne for 1954—55, som jeg før omtalte, så er der et reelt overskud på 350 mill. kr. for 1954—55.

Iøvrigt kan der vel være grund til igen at understrege, at når vi nåede et så betydeligt overskud i 1954—55 — vi fik jo i virkeligheden en forøgelse fra 50 mill. kr. til 250 mill. kr. — skyldtes dette i høj grad, at vi foretog besparelser i løbet af finansåret. Den forbedring, der indtrådte, på et par hundrede millioner kroner fordeler sig stort set med 150 mill. kr. på besparelser og omkring 50 mill. kr. på skatteforhøjelser.

Jeg synes, det er væsentligt at understrege dette, også når vi skal fortsætte diskussionen om, hvorvidt det er gørligt at nå længere ad besparelsernes vej. Men vil vi medtage nettoindbetalingerne på dollarpræmieringen for det foregående finansår ved bedømmelsen af overskuddets samlede størrelse, er vi også nødt til at gøre det for indeværende finansår, og for at kunne give et bidrag til at oplyse, hvor meget det betyder i år, kan jeg meddele, at nettoindbetalingerne fra 1. april indtil de sidste dage under denne ordning har været 58 mill. kr. For hele året vil de nok ikke nå op på de godt 100 mill. kr., som blev nettoindbetalt foregående finansår; jeg vil skønne, at vi vil nå op på ialt 80—90 mill. kr. Medtager vi dette beløb, skulle resultatet for indeværende år blive et overskud på omkring 500 mill. kr.

Imidlertid er det, der har størst interesse ved drøftelsen af finanslovsforslaget, hvor holdbar budgetteringen for det kommende år må formodes at være. Der er tale om et budgetoverskud på omkring 450 mill. kr. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var inde på, at overskuddet måske ikke blev så stort, og han spurgte, om der for det kommende år, ligesom det har vist sig for indeværende år, i større omfang kunne være tale om underbudgettering af udgifterne. Jeg tror ikke, der er tale om en underbudgettering. Derimod er det klart, som jeg også understregede ved fremsættelsen af finanslovsforslaget, at de pris- og lønstigninger, som må forventes at gøre sig gældende særlig efter den stigning i pristallet, som nok kommer til januar, eventuelt til juli, ikke er indregnet i budgettet. Jeg forstod, at det ærede medlem var enig med mig i, at en sådan indregning ikke kunne foretages. Det, der så står tilbage, er en vurdering af, hvor stort et minus der kan tænkes at opstå i denne anledning. Jeg gjorde i min fremsættelsestale opmærksom på, at enhver stigning i pristallet på omkring 6 points vil koste statskassen omkring 25 mill. kr. i reguleringstillæg.

Dette skulle stort set dække stigningen i udgifter til lønninger, regulering af de sociale ydelser og de prisstigninger, som kan komme på indkøb af varer o. lign., og skulle det ske, at pristallet stiger så meget, at der skal udbetales 3 portioner reguleringstillæg, skønnede jeg, at vi ville